

Stowarzyszenie Pływackie NEMO

**STANDARDY
OCHRONY MAŁOLETNICH
PRZED
PRZEMOCĄ I KRZYWDZENIEM
(wersja skrócona)**

STANDARDY OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez pracowników Stowarzyszenia Pływackiego NEMO jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Każdy pracownik traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przez kogokolwiek wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Pracownicy Stowarzyszenia Pływackiego NEMO, realizując te cele, działają w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych oraz swoich kompetencji.

WSTĘP

Celem polityki „Standardów Ochrony Dzieci przed krzywdzeniem” jest zapewnienie uczestnikom zajęć organizowanych i prowadzonych przez Stowarzyszenie Pływackie NEMO warunków sprzyjających nauce i rozwojowi (w atmosferze życzliwości, szacunku, akceptacji i bezpieczeństwa). Niedopuszczalne jest stosowanie przez pracownika Stowarzyszenia i innej osoby dorosłej z otoczenia dziecka jakiegokolwiek formy przemocy.

Kontekst „Lex Kamilek”

W 2023 roku zmarł zakatowany przez ojczyzna 8-letni Kamil z Częstochowy. I jak w przypadku wielu innych dzieci-ofiar przemocy domowej, także ten dramat rozgrywał się przez wiele miesięcy, częściowo za wiedzą otoczenia. Na długo przed tragiczną śmiercią Kamila pojawiało się bowiem wystarczająco wiele sygnałów, że jest krzywdzony przez swoich opiekunów, żeby wywołały one stosowną reakcję bezpośredniego otoczenia. Niestety, ale wszystkie one zostały zignorowane przez szkołę, do której uczęszczał, i przez instytucje publiczne, które na różnych etapach jego dramatu miały nie tylko informacje, ale też możliwości, aby ten koszmar przerwać.

Kamila nie dało się uratować, ale jego straszna śmierć wśród odwracających wzrok dorosłych dała impuls do uchwalenia przepisów, które mają sprawić, że w przyszłości każda instytucja mająca kontakt z krzywdzonym dzieckiem będzie umiała tę krzywdę rozpoznać i odpowiednio zareagować, niezależnie od tego, kto tę krzywdę zadaje.

W odpowiedzi na śmierć Kamila znowelizowano uchwaloną jeszcze w 2016 roku ustawę o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym, znacznie rozszerzając jej zakres poza kwestie związane z przestępczością na tle seksualnym, i w konsekwencji zmieniając jej nazwę na ustawę o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich. To ona jest podstawowym aktem prawnym regulującym zasady ochrony dzieci przed krzywdzeniem. Aby upamiętnić chłopca, którego tragiczna śmierć była motywacją do systemowego podjęcia tematu krzywdzonych dzieci, przepisy, które w tej publikacji omawiam są potocznie nazywane „Lex Kamilek” lub „Ustawa Kamilka”.

1. PODSTAWA PRAWNA

Interes dziecka powinien być nadrzędny, wymagający priorytetowego traktowania w porównaniu z interesem innych osób fizycznych i prawnych.

Ochrona praw dzieci jest szczególnym przedmiotem zainteresowania nie tylko prawa na poziomie krajowym, ale przede wszystkim międzynarodowym, w tym unijnym. Zasady zawarte w regulacjach prawnych odwołują się do wolności osobistej dzieci, ich dóbr osobistych. Przepisy prawa regulujące kwestie związane z ochroną dzieci, w szczególności dzielimy na:

I. Prawo międzynarodowe:

- Konwencja o prawach dziecka ONZ z dnia 20.11.1989 r.;
- Europejska Karta Społeczna z dnia 18 października 1961 r.;
- Konwencja Rady Europy z dnia 25 października 2007 r.

II. Prawo Unii Europejskiej:

- Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej;
- Biała Księga na temat sportu z dnia 11 lipca 2007 r.;
- Konkluzje Rady (UE) z grudnia 2019 r.;
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (RODO) z dnia 27 kwietnia 2016 r.

III. Prawo krajowe:

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej i polskie ustawodawstwo, a także ratyfikowane umowy międzynarodowe
- Ustawa o Rzeczniku Praw Dziecka z dnia 6 stycznia 2000 r.;
- Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej z dnia 9 czerwca 2011 r. oraz ustawa o systemie oświaty z dnia 7 września 1991 r.;
- Ustawa o sporcie z dnia 25 czerwca 2010 r.;
- Kodeks karny oraz ustawa o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich z dnia 13 maja 2016 r.;
- inne ustawy, w tym ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi z dnia 26 października 1982 r. oraz ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.

Ochrona dzieci i konieczność zabezpieczenia ich interesów wynika ze specyficznego charakteru praw dziecka, których realizacja zależy w dużej mierze od dorosłych. Dzieci należą do grupy osób szczególnie wrażliwych, które same nie mogą zadbać o swoje interesy. Na dobro dziecka jako wartość nadrzędną składają się opieka, troska i ochrona.

Pod pojęciem interesu dziecka należy rozumieć zespół wartości koniecznych do rozwoju fizycznego, emocjonalnego, intelektualnego i moralnego dziecka, należytego przygotowania go do życia w społeczeństwie. Należy podkreślić, że dzieci korzystają z niezbywalnych praw, takich jak prawo do szacunku i ochrony godności osobistej.

Ochrona dzieci w trakcie zajęć nauki i doskonalenia pływania jest warunkiem koniecznym, by dzieci czerpały przyjemność ze sportu jako hobby i dorastały jako sportowcy. Kultywowanie aktywnego stylu życia u dzieci z jednoczesnym zapewnieniem bezpieczeństwa i ochrony ich praw przyniesie wymierne rezultaty sportowe i społeczne.

Obowiązkiem osoby, która dowiaduje się, że dziecko jest krzywdzone jest zatrzymanie krzywdzenia.

Interwencja prawna w sytuacji krzywdzenia dziecka rozumiana jest jako powiadomienie odpowiednich instytucji: policji, prokuratury, sądu rodzinnego i nieletnich o przestępstwie lub zagrożeniu dobra dziecka, w celu podjęcia przez te instytucje działań w ramach swoich obowiązków służbowych.

Działania te zapobiegają krzywdzeniu dziecka, spowodują wyciągnięcie odpowiedzialności w stosunku do sprawcy i wesprą dziecko i rodzinę w sytuacji kryzysu.

2. PODSTAWOWE TERMINY

Ilekrót w niżej wymienionych Standardach jest mowa bez bliższego określenia o:

- 1) Zarządzie Stowarzyszenia – należy przez to rozumieć Członków Zarządu Stowarzyszenia Pływackiego NEMO
- 2) Stowarzyszenie – należy przez to rozumieć Stowarzyszenie Pływackie NEMO
- 3) Pracowniku – należy przez to rozumieć osobę zatrudnioną na podstawie umowy o pracę, umowy o dzieło, umowy zlecenia, umowy wolontariackiej Stowarzyszenia Pływackiego NEMO
- 4) Dzieckiem jest każda osoba do ukończenia 18. roku życia.
- 5) Opiekunem dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy.
- 6) Zgoda rodzica dziecka oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka/opiekunów prawnych. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.
- 7) Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym członka personelu klubu lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.
- 8) Dane osobowe dziecka – należy przez to rozumieć wszelkie informacje umożliwiające identyfikację uczestnika zajęć organizowanych przez Stowarzyszenie Pływackie NEMO
- 9) Osoba odpowiedzialna za Politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem to wyznaczony przez zarząd Stowarzyszenia pracownik sprawujący nadzór nad realizacją niniejszych Standardów.

3. PODSTAWOWE FORMY KRZYWDZENIA:

1. PRZEMOC FIZYCZNA

Przemoc, w wyniku której dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone. Krzywda ta następuje w wyniku działania bądź zaniechania działania ze strony rodzica lub innej osoby odpowiedzialnej za dziecko lub ze strony osoby, której dziecko ufa bądź która ma nad nim władzę. Nieprzypadkowe zranienie polegające na przykład na: popychaniu, szarpaniu, policzkowaniu, szczypaniu, kopaniu, duszeniu, biciu otwartą ręką, pięścią lub przedmiotami, oblewaniu wrzątkiem lub substancjami żrącym, użyciu broni, ostrych narzędzi. Może być czynnością powtarzalną lub jednorazową.

Zauważalne symptomy przemocy fizycznej:

- ☐ ślady palców i przedmiotów na ciele dziecka
- ☐ okrągłe punktowe poparzenia
- ☐ opuchlizna, złamania, zwichnięcia
- ☐ skarpetkowe oparzenia
- ☐ siniaki w nietypowych miejscach ciała dziecka, np. okularowe w okolicy oczu

Pośrednio obserwowane zachowania dziecka:

- ☐ lęk przed rozebraniem się,
- ☐ lęk przed dotykiem drugiej osoby,
- ☐ strój nieadekwatny do pory roku i pogody (długie rękawy, kiedy jest ciepło),
- ☐ nadmierna apatia lub agresja,
- ☐ noszenie ciemnych okularów, także przy braku słońca.

2. PRZEMOC PSYCHICZNA

Chroniczna, nie fizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a osobą dorosłą, obejmująca zarówno działania jak i zaniechania.

Formy przemocy psychicznej:

- ☐ Niedostępność emocjonalna
- ☐ Zaniedbywanie emocjonalne

- ☐ Relacja z dzieckiem oparta na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu
- ☐ Nieodpowiedzialne rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem
- ☐ Niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka i granic psychicznych pomiędzy osobą dorosłą a dzieckiem.

Objawy przemocy psychicznej:

- ☐ zaburzenia mowy (wynikające z napięcia nerwowego),
- ☐ psychosomatyczne (ból jelitowo– żołądkowe, ból i zawroty głowy),
- ☐ moczenie i zanieczyszczanie się
- ☐ ból mięśni, nadmierna potliwość, zaburzenia snu,
- ☐ brak poczucia pewności siebie, niska samoocena, wycofanie,
- ☐ depresja, fobie, lęki,
- ☐ zachowanie destrukcyjne,
- ☐ kłopoty z kontrolą emocji,
- ☐ poczucie krzywdy i winy, nieufność do innych,
- ☐ problemy szkolne, zachowania agresywne w stosunku do innych osób.

3. WYKORZYSTANIE SEKSUALNE

Włączanie dziecka w aktywność seksualną, której nie jest ono w stanie w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody, i/lub na którą nie jest odpowiednio dojrzałe rozwojowo i nie może się zgodzić w ważny prawnie sposób i/lub która jest niezgodna z normami prawnymi lub obyczajowymi, społecznymi.

Z wykorzystaniem seksualnym mamy do czynienia, gdy taka aktywność (np. prezentowanie treści o tematyce pornograficznej, robienie zdjęć lub filmów z udziałem dziecka bez odzieży, komentowanie dziecka w sposób erotyczny, proponowanie relacji intymnych, dotykane w miejscach intymnych, zmuszanie do oglądania nagości i/lub dotykania przez dziecko, ocieranie, kontakty oralne) wystąpi między dzieckiem a dorosłym lub dzieckiem a innym dzieckiem, jeśli te osoby ze względu na wiek bądź stopień rozwoju pozostają w relacji opieki, zależności i władzy.

Konsekwencje przemocy seksualnej:

Somatyczne:

- ☐ infekcje dróg moczowo - płciowych bez podłoża organicznego,
- ☐ urazy zewnętrznych narządów płciowych: zaczerwienienia, otarcia naskórka, bolesność,
- ☐ urazy około odbytowe i pochwy,
- ☐ ból przy oddawaniu moczu czy kału, np. krwawe stolce, krwawienie z narządów rodnych,
- ☐ upławy,
- ☐ infekcje jamy ustnej,
- ☐ urazy ciała związane ze stosowaną przemocą fizyczną,
- ☐ infekcje przenoszone drogą płciową (np. weneryczne, grzybicze, HIV),
- ☐ niezrozumiałe pojawienie się dolegliwości somatycznych, np. bólów brzucha, głowy,
- ☐ wymiotów, nudności, nietrzymanie kału i moczu,
- ☐ spadek apetytu,
- ☐ trudności związane z siedzeniem lub chodzeniem,
- ☐ przerwanie błony dziewiczej,
- ☐ ciąża.

Poznawcze, emocjonalne, behawioralne:

- ☐ zbytnia erotyzacja dziecka, znajomość zachowań seksualnych charakterystycznych dla osób dorosłych,
- ☐ prowokacyjne zachowania seksualne zarówno w stosunku do dorosłych, jak i rówieśników,
- ☐ zachowania masturbacyjne,
- ☐ erotyczne rysunki lub zabawy dziecka,
- ☐ zaburzenia snu, lęki nocne, koszmary nocne,
- ☐ zaburzenia przyjmowania pokarmu,
- ☐ u małych dzieci zachowania o charakterze regresywnym, takie jak moczenie się, ssanie palca, kiwanie,
- ☐ izolowanie się, zamykanie się w sobie,
- ☐ lęki, strach, fobie, nerwice, depresje, przygnębienie, smutek,

- ☐ lęki związane z daną płcią, np. wobec rodzica danej płci,
- ☐ zachowania agresywne i (lub) autodestrukcyjne (próby samobójcze, samobójstwa),
- ☐ nadpobudliwość ruchowa,
- ☐ poczucie winy, krzywdy

4. ZANIEDBYWANIE

Chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie podstawowych potrzeb fizycznych i psychicznych dziecka i/lub nierespektowanie jego podstawowych praw, powodujące zaburzenia jego zdrowia i/lub trudności w rozwoju. Do zaniedbywania dochodzi w relacji dziecka z osobą, która jest zobowiązana do opieki, wychowania, troski i ochrony dziecka.

Objawy zaniedbania:

- ☐ częsta absencja w szkole lub przedszkolu,
- ☐ wagarowanie,
- ☐ brak przyborów szkolnych,
- ☐ ubiór nieadekwatny do pory roku,
- ☐ niedożywienie,
- ☐ zaniedbanie pod względem higienicznym i zdrowotnym (brudna skóra, rażąco małych rozmiarów odzież, przewlekłe nielezione choroby, nie zażywanie niezbędnych leków, koniecznych badań, zaburzony rozwój fizyczny),
- ☐ pozostawianie na dworze bez opieki w godzinach wieczornych i nocnych (zwłaszcza młodsze dzieci),
- ☐ niedbanie o higienę snu i odpoczynku
- ☐ apatia, bierność.

4. PERSONEL

Niniejszy dokument reguluje zasady postępowania pracowników Stowarzyszenia Pływackiego NEMO (zwanych dalej pracownikami) w przypadku zapobiegania działaniom krzywdzących dziecko. Źródło zagrożenia dla bezpieczeństwa dzieci może stanowić środowisko osób pracujących z dziećmi. W celu ograniczenia tego ryzyka, Polityka Bezpieczeństwa Dzieci opisuje ścieżkę rekrutacji osób zajmujących się aktywnością dzieci, w tym trenerów, instruktorów, koordynatorów, opiekunów, wolontariuszy.

Od poziomu umiejętności i zaangażowania trenerów, instruktorów, opiekunów i wolontariuszy zależy jakość zajęć pływackich dedykowanych dzieciom. Zapewnienie, że odpowiednie osoby pracują w Stowarzyszeniu, jest kluczowym elementem tworzenia środowiska, w którym ochrona dzieci jest traktowana poważnie, a dzieci mogą się dobrze i bezpiecznie bawić oraz trenować. Podobnie, przy rekrutacji trenerów i instruktorów poza posiadaniem wszystkich niezbędnych kwalifikacji, powinno upewnić się, że osoba aplikująca jest odpowiednim kandydatem do pracy z dziećmi.

W procesie rekrutacyjnym na stanowisko pracownika Stowarzyszenia niezbędne jest dostarczenie dokumentów o niekaralności, o niestosowaniu przemocy seksualnej oraz podpisanie zgody dotyczącej „Standardów Ochrony Dzieci przed krzywdzeniem” (Załącznik nr 3).

Zajęcia sportowe mogą prowadzić wyłącznie trenerzy i instruktorzy którzy przedłożą zaświadczenie o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie określonym przez przepisy prawa powszechnego i związkowego. Poza trenerami i instruktorami sportu obowiązek przedłożenia zaświadczenia dotyczy także nauczycieli, opiekunów lub wychowawców na obozach dla dzieci, a także inne osoby pracujący w organizacji.

Zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, w przypadku zatrudniania lub dopuszczania osób do aktywności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem małoletnich lub opieką nad nimi pracodawca lub inny organizator w zakresie takiej działalności ma obowiązek sprawdzenia,

czy dane zatrudnianej lub opuszczanej osoby są zamieszczone w Rejestrze Sprawców Przepięstwa na Tle Seksualnym z dostętem ograniczonym i w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.

5. ZASADY BEZPIECZNEJ RELACJI DZIECKO-DOROSŁY

1. Pracownicy dbają o bezpieczeństwo dzieci, są uważni na sytuacje związane z zagrożeniem zdrowia i życia, sprawdzają samopoczucie dziecka.
2. Pracownicy nieustannie poszerzają swoją wiedzę i doskonałą umiejętność pomocowe dotyczącą pracy z dziećmi z zaburzeniami rozwojowymi i niepełnosprawnościami. Profesjonalne podejście do pracy zespołowej, tworząc całościowe spojrzenie na człowieka (uwzględnianie umiejętności rozwojowych dzieci, wynikających z niepełnosprawności).
3. Trenerzy i instruktorzy organizują zajęcia zapewniające dzieciom wszechstronny rozwój, zadania i działania dostosowane są do potrzeb i możliwości poszczególnych dzieci.
4. Pracownicy towarzyszą dzieciom w sytuacjach trudnych, wspierają w poszukiwaniu rozwiązań.
5. Pracownicy podejmują działania wychowawcze mające na celu kształtowanie prawidłowych postaw – wyrażania emocji w sposób nie krzywdzący innych, niwelowanie zachowań agresywnych, promowanie zasad życzliwych, opartych na szacunku interakcjach.
6. Pozytywne zachowania dzieci wzmacniane są poprzez nagradzanie: słowne (pochwała indywidualna, pochwała w obecności dzieci), indywidualne systemy motywacyjne.
7. W każdej sytuacji dziecko jest informowane o konsekwencji zachowania i możliwych działaniach naprawczych.
8. Niedopuszczalne są zachowania z obszarów przemocowych: cielesne (szarpanie, bicie, popychanie), słowne (wyzywanie, wyśmiewanie), zmuszanie, negowanie uczuć.
9. Bezpośredni kontakt z dzieckiem oparty jest na poszanowaniu intymności dziecka. Zasady bezpośredniego kontaktu z dzieckiem ustalane są z rodzicami, opiekunem prawnym z poszanowaniem zdania obu stron. W zgodzie z tworzonymi indywidualnie programami interwencyjnymi w przypadku zachowań trudnych, uwzględniającymi bezpieczeństwo dziecka i otoczenia. W szczególnych uzasadnionych przypadkach uzasadnione jest użycie siły przez pracownika w celu przerwania zachowań dziecka, które zagrażają życiu i zdrowiu jego samego lub innych dzieci. Jednocześnie Stowarzyszenie dba o nietykalność cielesną uczestników zajęć.
10. W przypadku stwierdzenia jakichkolwiek zagrożeń bezpieczeństwa każdy pracownik jest zobowiązany, w miarę możliwości im przeciwdziałać oraz natychmiast powiadomić o nich Prezesa Stowarzyszenia bądź psychologa .
11. Prezes Stowarzyszenia prowadzi okresową ewaluację swoich pracowników w celu zapobiegania krzywdzeniu dzieci (obserwacje uczestniczące, hospitacje).
12. Pracownicy w codziennych kontaktach z dziećmi kierują się szacunkiem, akceptacją i życzliwością rozumianymi jako:
 - ☐ osoba dorosła uwzględnia indywidualne potrzeby dziecka,
 - ☐ osoba dorosła zwraca się do dziecka językiem zrozumiałym i empatycznym,
 - ☐ osoba dorosła nie wyraża krytycznych, ośmieszających opinii, uwag i sądów wobec dziecka oraz jego zachowań, jest uważna na konteksty sytuacyjne i nie rozmawia z innymi pracownikami o zawodnikach przy innych dzieciach
 - ☐ osoba dorosła w żaden sposób nie dyskryminuje dziecka,
 - ☐ osoba dorosła nie przekazuje informacji na temat funkcjonowania dziecka i jego zachowań jego Rodzicom w obecności dziecka lub innych Rodziców
 - ☐ osoba dorosła nie wykorzystuje przewagi fizycznej wobec dziecka (nie bije, nie szarpie, nie stosuje siły fizycznej),
 - ☐ osoba dorosła nie wykorzystuje przewagi statutowej, swojej rangi trenera i nie nadużywa możliwości karania dziecka, uwagami z zachowania, nie szantażuje dziecka możliwością nieuczestniczenia w aktywności fizycznej

- ☐ osoba dorosła dostosowuje wymagania edukacyjne do aktualnych możliwości dziecka i wspiera go w samodzielnej realizacji
- ☐ osoba dorosła bezwzględnie chroni danych osobowych dziecka, w tym przede wszystkim nie ujawnia jego diagnozy, nie rozmawia z innymi rodzicami na temat sytuacji rodzinnej, materialnej, czy zdrowotnej dziecka, czy członków jego rodziny
- ☐ osoba dorosła nie przekazuje bez zgody Rodziców/prawnych opiekunów dziecka, informacji na temat: adopcji, przysposobienia, stwierdzonej niepełnosprawności dziecka
- ☐ osoba dorosła zaprasza dziecko do życzliwego kontaktu opierającego się na obustronnym poszanowaniu granic osobistych, budując profesjonalną relację zgodną z obyczajowością (inne zachowania opiekuńcze wynikające ze statutu rodzica, inne od niespokrewnionej osoby dorosłej pełniącej funkcję wychowawczą).

6. METODY DZIAŁANIA

PAMIĘTAJ!

Nie do Ciebie należy decyzja, czy doszło do nadużycia.
TWOIM OBOWIĄZKIEM JEST ZGŁOSZENIE TEGO FAKTU.

1. Plan wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia:

Jest to proces wymagający szczególnej uwagi i wrażliwości, a jego głównym celem jest zapewnienie bezpieczeństwa i dobrostanu dziecka. Oto kluczowe elementy, które należy wziąć pod uwagę:

1. Szybka i wrażliwa reakcja: Po ujawnieniu krzywdzenia, konieczna jest natychmiastowa i empatyczna reakcja. Ważne jest, aby dziecko poczuło się bezpiecznie i wiedziało, że jest słuchane i brane poważnie.
2. Ocena Sytuacji: Przeprowadzenie szczegółowej oceny sytuacji, w tym okoliczności krzywdzenia, potrzeb dziecka i dostępnych zasobów wsparcia. Ocena ta powinna być przeprowadzona przez wykwalifikowanych specjalistów, niezależnie od procedury zgłoszenia nadużycia do uprawnionych organów i wyjaśnienia sytuacji wewnątrz organizacji.
3. Zaangażowanie Specjalistów: W procesie wsparcia powinny uczestniczyć różne osoby, takie jak psychologowie, pracownicy socjalni, doradcy, a w razie potrzeby także prawnicy lub lekarze.
4. Tworzenie Indywidualnego Planu Wsparcia: Opracowanie planu wsparcia dostosowanego do indywidualnych potrzeb małoletniego, z uwzględnieniem jego wieku, doświadczeń, sytuacji rodzinnej i stanu zdrowia.
5. Zapewnienie Bezpieczeństwa: Priorytetem jest zapewnienie bezpiecznego środowiska dla małoletniego w ramach naszej organizacji ale również poza nią, w co powinni być zaangażowani rodzice, opiekunowie, szkoła, o ile do nadużycia nie doszło z ich udziałem.
6. Wsparcie Psychologiczne i Emocjonalne: Zapewnienie dostępu do terapii i wsparcia emocjonalnego, aby pomóc dziecku uporać się z traumą i jej skutkami.
7. Zaangażowanie Rodziny i Opiekunów: Włączenie do planu wsparcia rodziny i opiekunów dziecka, o ile jest to możliwe i bezpieczne. Rodzina może potrzebować wsparcia w zrozumieniu sytuacji i w odpowiednim reagowaniu na potrzeby dziecka.
8. Edukacja i Informacja: Edukowanie małoletniego i jego opiekunów na temat praw dziecka, dostępnych ścieżek wsparcia, a także sposobów radzenia sobie ze skutkami krzywdzenia.
9. Monitorowanie i Ocena Postępów: Regularna ocena postępów w realizacji planu wsparcia, z możliwością jego dostosowania w miarę zmiany potrzeb i okoliczności.
10. Prywatność i Poufność: Ochrona prywatności małoletniego i zapewnienie poufności wszystkich informacji związanych z sytuacją.

Pamiętaj, że każdy przypadek krzywdzenia jest unikalny, a plan wsparcia musi być dostosowany do indywidualnej sytuacji dziecka. Ważne jest, aby w całym procesie priorytetem były dobrostan i potrzeby małoletniego.

2. Procedury interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka (środowisko wewnętrzne)

1. W przypadku powzięcia podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, każdy ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji Zarządowi. Notatka może mieć formę pisemną lub mailową.
2. Interwencja prowadzona jest przez Zarząd Stowarzyszenia, które może wyznaczyć na stałe do tego zadania inną osobę. W przypadku wyznaczenia takiej osoby jej dane (imię, nazwisko, email, telefon) zostaną podane do wiadomości personelu, dzieci i opiekunów.
3. Do udziału w interwencji można doprosić specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z dzieckiem, o ile ich obecność będzie służyła ochronie najlepszego interesu dziecka.
4. Zarząd informuje opiekunów o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja, sąd rodzinno-opiekunczy, najbliższy ośrodek pomocy społecznej).
5. Po poinformowaniu opiekunów zgodnie z punktem poprzedzającym, Zarząd składa zawiadomienie o podejrzeniu krzywdzenia dziecka do instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym, ewentualnie zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa do prokuratury/policji, wniosek o wgląd w sytuację dziecka do ośrodka pomocy społecznej, wniosek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rodzinnego. Kluczowa jest treść pisma, a nie jego tytuł bądź forma.
6. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi Załącznik nr 6 do niniejszej Polityki. Kartę załącza się do rejestru interwencji prowadzonego przez organizację.
7. Wszyscy pracownicy Stowarzyszenia i inne osoby, które powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.
8. W przypadku gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.
9. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 999 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje osoba, która pierwsza powzięła informację o zagrożeniu i następnie wypełnia kartę interwencji.

3. Krzywdzenie ze strony pracownika/współpracownika

1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka, pracownik wyznaczony przez Zarząd Stowarzyszenia, przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka, w szczególności jego opiekunami. Zarząd Stowarzyszenia stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji.
2. Zarząd Stowarzyszenia organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka (o ile opiekun nie jest sprawcą), którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych podmiotów lub służb.
3. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo, Zarząd Stowarzyszenia sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury.
4. W przypadku, gdy z rozmowy z opiekunami wynika, że nie są oni zainteresowani pomocą dziecku, ignorują zdarzenie lub w inny sposób nie wspierają dziecka, które doświadczyło krzywdzenia Zarząd Stowarzyszenia sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje do właściwego sądu rodzinnego.

5. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo (np. dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej), rodzina stosuje przemoc wobec dziecka (rodzic/inny domownik krzyczy na dziecko, stosuje klapsy lub podobne rodzajowo kary fizyczne), należy poinformować właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, bądź – w przypadku przemocy i zaniedbania – konieczności wszczęcia procedury „Niebieskie Karty”.
6. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez pracownika Stowarzyszenia, wówczas osoba ta zostaje odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy.
7. W przypadku gdy pracownik Stowarzyszenia dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego na jego szkodę, Zarząd Stowarzyszenia powinien zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać osobę podejrzewaną o krzywdzenie, dziecko oraz innych świadków zdarzenia. W sytuacji, gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności, gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy rozważyć rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia, lub zarekomendować takie rozwiązanie zwierzchnikom tej osoby. Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia, nie jest bezpośrednio zatrudniona przez Zarząd Stowarzyszenia, lecz przez podmiot trzeci, lub jest wolontariuszem wówczas należy zarekomendować zakaz wstępu tej osoby na teren basenu, a w razie potrzeby rozwiązać umowę z instytucją współpracującą.
8. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

4. Krzywdzenie rówieśnicze

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające na zajęciach, należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzewanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji (załącznik nr 6). Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne karty interwencji.
2. Wspólnie z rodzicami/opiekunami dziecka krzywdzącego należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań.
3. Z rodzicami/opiekunami dziecka poddawanego krzywdzeniu należy opracować plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia.
4. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez rodziców/opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.
5. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie. Za złożenie zawiadomień odpowiedzialny jest Zarząd Stowarzyszenia.
6. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Za złożenie zawiadomień odpowiedzialny jest Zarząd Stowarzyszenia.

5. EWALUACJA

Ocena podejmowanych działań interwencyjnych, w przypadku zawiadomienia o przestępstwie placówka ma prawo do uzyskania informacji o wszczęciu albo odmowie postępowania. Istnieje możliwość zgłoszenia zażalenia na bezczynności, bieżący kontakt z instytucjami, które zostały powołane we wcześniejszych etapach interwencji (MOPS, policja, kurator, asystent rodziny)

7. ZASADY ZAPEWNIAJĄCE BEZPIECZNE RELACJE MIĘDZY UCZESTNIKIEM ZAJĘĆ A PERSONELEM STOWARZYSZENIA

1. Zasady bezpiecznych relacji personelu Stowarzyszenia z uczestnikami zajęć nauki i doskonalenia pływania:
 - 1) podstawową zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez personel jest działanie dla dobra ucznia i w jego interesie. Personel traktuje uczestnika zajęć z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie;
 - 2) zasady bezpiecznych relacji personelu z uczestnikami zajęć obowiązują wszystkich pracowników, stażystów i wolontariuszy;
 - 3) znajomość i zaakceptowanie zasad są potwierdzone podpisaniem oświadczenia, którego wzór stanowi załącznik nr 3 do niniejszych Standardów.
2. Pracownik Stowarzyszenia zobowiązany jest do utrzymywania profesjonalnej relacji z uczestnikami zajęć i każdorazowego rozważenia, czy jego reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są odpowiednie do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych uczestników zajęć.
3. W przypadku, gdy pracownika łączy z uczestnikiem zajęć lub jego opiekunem relacje rodzinne lub towarzyskie, zobowiązany on jest do zachowania pełnej poufności, w szczególności do utrzymania w tajemnicy spraw dotyczących innych uczestników zajęć, opiekunów i pracowników.
4. Pracownik Stowarzyszenia w kontakcie z uczestnikami zajęć:
 - 1) zachowuje cierpliwość i odnosi się do uczestnika zajęć z szacunkiem;
 - 2) uważnie wysłuchuje uczestników zajęć i stara się udzielać im odpowiedzi dostosowanej do sytuacji i ich wieku;
 - 3) nie zawstydyza uczestnika zajęć, nie lekceważy, nie upokarza i nie obraża;
 - 4) nie krzyczy, chyba że wymaga tego sytuacja niebezpieczna (np. ostrzeżenie);
 - 5) nie ujawnia drażliwych informacji o uczestniku zajęć osobom do tego nieuprawnionym, dotyczy to również ujawniania jego wizerunku.
5. Decyzje dotyczące uczestnika zajęć powinny zawsze uwzględniać jego oczekiwania, ale również brać pod uwagę bezpieczeństwo pozostałych dzieci.
6. Uczestnik zajęć o ma prawo do prywatności, odstąpienie od zasad poufności każdorazowo musi być uzasadnione, a dziecko o takim fakcie powinien być jak najszybciej poinformowany.
7. W przypadku konieczności rozmowy z uczestnikiem zajęć na osobności, pracownik powinien pozostawić uchylone drzwi bądź poprosić innego pracownika o uczestniczenie w rozmowie.
8. Pracownikowi Stowarzyszenia nie wolno w obecności uczestników zajęć niestosownie żartować, używać wulgaryzmów, wykonywać obraźliwych gestów, wypowiadać treści o zabarwieniu seksualnym.
9. Pracownikowi Stowarzyszenia nie wolno wykorzystywać przewagi fizycznej ani stosować gróźb.
10. Pracownik Stowarzyszenia zobowiązany jest do równego traktowania uczestników zajęć, niezależnie od ich płci, orientacji seksualnej, wyznania, pochodzenia etnicznego czy też niepełnosprawności.
11. Pracownik Stowarzyszenia zobowiązany jest do zachowania w poufności informacji uzyskanych w związku z pełnioną funkcją lub wykonywaną pracą, dotyczących zdrowia, potrzeb rozwojowych i edukacyjnych, możliwości psychofizycznych, seksualności, orientacji seksualnej, pochodzenia rasowego lub etnicznego, poglądów politycznych, przekonań religijnych lub światopoglądów zawodników.

12. Pracownik Stowarzyszenia nie może utrzymywać wizerunków uczestników zajęć w celach prywatnych, również zawodowych, jeżeli opiekun dziecka nie wyraził na to zgody.
13. Pracownikowi bezwzględnie zabrania się (pod groźbą kary, w tym więzienia i utraty pracy):
 - 1) nawiązywać relacji seksualnych z uczestnikami zajęć;
 - 2) składać uczestnikom zajęć propozycji o charakterze seksualnym i pornograficznym, w tym również udostępniania takich treści;
 - 3) proponować uczestnikom zajęć alkoholu, wyrobów tytoniowych i innych używek (narkotyków, tzw. dopalaczy).
14. Pracownik zobowiązany jest do zapewnienia uczestnikom zajęć, że w sytuacji, kiedy poczują się niekomfortowo otrzymają stosowną pomoc, zgodną z instrukcją jej udzielania.
15. Trenerzy zobowiązani są do przedstawienia uczestnikom zajęć Standardów Ochrony Małoletnich, które obowiązują w Stowarzyszeniu i zapewnienia im, iż otrzymają odpowiednią pomoc. W przypadku, kiedy pracownik zauważy niepokojące zachowanie lub sytuację, zobowiązany jest postępować zgodnie z instrukcją postępowania, obligatoryjnie w przypadku delikatnych spraw, gdzie jest podejrzenie o nieprzestrzeganiu Standardów do poinformowania dyrekcji (np. zauroczenie dziecka w pracownika, bądź pracownika w dziecku).
16. Każde przemocowe zachowanie wobec uczestnika zajęć jest niedozwolone.
17. Nie można uczestnika zajęć popychać, bić, szturchać, itp.
18. Pracownik, który ma świadomość, iż uczestnik zajęć doznał jakiejś krzywdy np. znęcania fizycznego lub wykorzystania seksualnego, zobowiązany jest do zachowania szczególnej ostrożności w kontaktach z zawodnikiem, wykazując zrozumienie i wyczucie.

8. ZASADY KORZYSTANIA Z SZATNI I ŁAZIENEK

1. W przypadku rodziców/opiekunów prawnych dzieci w wieku 6-7 lat, dopuszcza się pomoc dzieciom w szatniach przy basenie przez osoby niezatrudnione w Stowarzyszeniu **podczas ubierania i suszenia**.
2. Dopuszcza się maksymalnie dwóch opiekunów/rodziców na grupę pomagającą - **tylko własnemu dziecku** - w sprawnym przebieraniu się i suszeniu dzieci po zajęciach.
3. W miarę możliwości należy jak najszybciej **zmniejszać liczbę opiekunów** na terenie szatni oraz podnosić umiejętności dzieci w zakresie samodzielności i czynności samoobsługowych.
4. W momencie zaobserwowania jakichkolwiek nieprawidłowości lub podejrzeniu o naruszanie bezpieczeństwa dzieci, czy ryzyko skrzywdzenia małoletnich – należy podjąć interwencję zgodnie z obowiązującą procedurą.
5. W przypadku osób deklarujących chęć pomocy innym dzieciom Osoby te powinny dostarczyć, przed pierwszymi zajęciami, zaświadczenie o niefigurowaniu w Rejestrze Sprawców Przepływów na Tle Seksualnym i KRS..

9. ZASADY KONTAKTU FIZYCZNEGO PERSONELU Z DZIEĆMI

1. Ze względu na sportowy charakter działalności Stowarzyszenia, dopuszcza się kontakt fizyczny instruktorów z dziećmi.
2. Dotyczy to sytuacji gdy kontakt niezbędny jest do prawidłowego poinstruowania i pomocy uczestników co do właściwego przygotowania się do zajęć, np. przy przebieraniu się itp.
3. Dopuszcza się kontrolowany kontakt w trakcie zajęć dla korekty i instruktarzu prawidłowej pozycji ciała w wodzie, jednakże niestwarzający niebezpieczeństwa dla zdrowia i życia dziecka. Dziecko w każdej chwili ma prawo odmówić dalszego kontaktu.
4. Pracownikowi nie wolno dotykać uczestnika zajęć w sposób, który mógłby zostać nieprawidłowo zinterpretowany.
5. Kontakt fizyczny z uczestnikiem zajęć nigdy nie może być niejawnym bądź ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy.

10. ZASADY OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH MAŁOLETNIEGO

Dane osobowe małoletniego podlegają ochronie na zasadach określonych w Ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych oraz Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych):

1. pracownik Stowarzyszenia ma obowiązek zachowania tajemnicy danych osobowych, które przetwarza oraz zachowania w tajemnicy sposobów zabezpieczenia danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem;
2. dane osobowe uczestników zajęć są udostępniane wyłącznie osobom i podmiotom uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów;
3. pracownik Stowarzyszenia jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych uczestników zajęć i udostępnienia tych danych w ramach zespołu interdyscyplinarnego.

Pracownik Stowarzyszenia może wykorzystać informacje o uczestniku zajęć w celach szkoleniowych lub edukacyjnych wyłącznie z zachowaniem anonimowości zawodnika oraz w sposób uniemożliwiający identyfikację zawodnika.

1. Pracownik Stowarzyszenia nie udostępnia przedstawicielom mediów informacji o małoletnim ani o jego opiekunie.
2. Pracownik Stowarzyszenia może skontaktować się z opiekunem małoletniego i zapytać go o zgodę na podanie jego danych kontaktowych przedstawicielom mediów. W przypadku wyrażenia zgody, pracownik Stowarzyszenia podaje przedstawicielowi mediów dane kontaktowe do opiekuna małoletniego.
3. Pracownik Stowarzyszenia nie kontaktuje przedstawicieli mediów z małoletnim, nie wypowiada się w kontakcie z przedstawicielami mediów o sprawie małoletniego lub jego opiekuna. Zakaz ten dotyczy także sytuacji, gdy pracownik Stowarzyszenia jest przeświadczony, że jego wypowiedź nie jest w żaden sposób utrwalana.
4. W celu realizacji materiału medialnego można udostępnić mediom wybrane pomieszczenia w taki sposób, by uniemożliwić filmowanie przebywających na terenie Basenu. Decyzję w sprawie podejmuje Prezes Stowarzyszenia.

11. ZASADY UDOSTĘPNIANIA RODZICÓM I UCZNIOM STANDARDÓW DO ZAPOZNANIA SIĘ Z NIMI I ICH STOSOWANIA

1. Dokument „Standardy Ochrony Małoletnich” jest dokumentem ogólnodostępnym dla pracowników Stowarzyszenia, uczestników zajęć oraz ich opiekunów.
2. Dokument jest w trzech wersjach:
 - Wersji pełnej, do wglądu, podczas zajęć na żądanie rodzica/opiekuna (z załącznikami i kodeksami postępowania)
 - Wersji skróconej – dla wszystkich zainteresowanych – umieszczony na stronie www Stowarzyszenia.
 - Wersji Mini – przeznaczonej dla małoletnich – zawierającej informacje dla nich istotne.
3. Dokument omawiany jest na pierwszym zebraniu z opiekunami w danym sezonie (chyba, że ulegnie zmianie, wówczas omawiany jest również na pierwszym zebrań odbywającym się po wprowadzeniu zmian).
4. Trenerzy mają obowiązek zapoznania uczestników zajęć ze Standardami w wersji „skróconej” oraz omówienia ich w taki sposób, aby uczestnicy mogli go zrozumieć niezależnie od wieku i sprawności intelektualnej.

12. ZAPISY KOŃCOWE

1. Standardy Ochrony Małoletnich wchodzi w życie z dniem ich ogłoszenia.
2. Polityka wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
3. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla personelu organizacji poprzez przekazanie wydruku „Standardy Ochrony Małoletnich” lub poprzez przesłanie jej tekstu drogą elektroniczną.

12. GDZIE SZUKAĆ WSPARCIA

Telefony zaufania

- Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka – 800 12 12 12, chat.brpd.gov.pl
- Telefon Zaufania Dla Dzieci i Młodzieży – 116 111, www.116111.pl
- Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie – 22 668 70 00
- Policyjny telefon zaufania ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie – 800 120 226
- Telefon dla nauczycieli i rodziców (Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę) – 800 100 100
- Kryzysowy telefon zaufania – 116 123
- Inne telefony – <https://zwjr.pl/bezplatne-numery-pomocowe>

Urzędy i instytucje publiczne

- Rzecznik Praw Dziecka – www.rpd.gov.pl
- Rzecznik Praw Obywatelskich – www.rpo.gov.pl
- Punkty nieodpłatnej pomocy prawnej – www.gov.pl/web/nieodplatna-pomoc
- Państwowa Komisja ds. wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15 – www.pkdp.gov.pl

Organizacje pozarządowe

- Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę – www.fdds.pl
- Fundacja Orange – www.fundacja.orange.pl
- Fundacja Unaweza – <https://www.unaweza.org>
- Fundacja Twarze Depresji – www.twarzedepresji.pl
- Fundacja Można Zwariować – <https://moznazwariowac.pl>
- Niebieska Linia – <https://www.niebieskalinia.pl>